R5552

ANGUKO LA MWEKA HAZINA ASIYE MWAMINIFU

MATHAYO 26:14-25,47-50; 27:3-10

" Ole wake mtu yule ambaye Mwana wa Adamu anasalitiwa naye!"—MATHAYO 26:24

YUDA alitoka kusini mwa Palestina, hali wanafunzi wengine kumi na mmoja wa Yesu walikuwa Wagalilaya. Inakisiwa kwamba kwa sababu ya sifa bora za kibiashara Yuda alifanywa mweka hazina wa shirika la Mitume. Rafiki za Yesu waliona ya kwamba ni vema Yeye na wafuasi Wake watumie wakati wao wote kwa ajili ya kutangaza Ufalme. Kwa hiyo, si ajabu kwamba tunasoma kwamba baadhi ya watu walichanga pesa kwa hiari yao ili kuwasadia.

Hatuwezi kufikiria Yesu na Mitume Wake wangeweza kuomba pesa au hata "kupitisha kofia" kwa mkusanyiko. Kufanya hivyo kungelipuuza tamko la Yehova kwamba dhahabu yote, fedha yote, na ng’ombe juu ya vilima elfu ni vyake; na kumaanisha kwamba angehitaji kuomba msaada. Badala yake, Maandiko yanatwambia kwamba baadhi yao walichangia kwa hiari utegemezo wa Bwana; kwa mfano, Yoana mke wa Kuza, msimamizi-nyumba wa Herode, na wengine. (Luka 8:3) Michango hiyo ya hiari ilifanya iwe sawa kuwe na mweka-hazina mmoja kwa kundi hili, na kwamba awe na ujuzi wa hali ya juu zaidi wa kibiashara.

Hatuoni sababu ya kuamini kwamba Yuda alikuwa mtu mbaya wakati wa kuchaguliwa kwake na Yesu kuwa mmoja wa Mitume kumi na wawili. Tuna kila sababu ya kuamini kwamba alisitawisha tabia mbaya hata akiwa katika hali ifaayo zaidi—katika ushirika wa daima wa Yesu na Mitume wengine, na Ujumbe wa Ufalme ukimfikia masikioni mwake daima. Kulikuwa, hata hivyo, mwanzo wa kwenda kwake kombo; na madokezo ya Maandiko ni kwamba jaribu lake lilikuja pamoja na mwelekeo wa ubakhili, ubinafsi, kupenda pesa.

" SHINA LA UOVU WOTE "

Maskini, ni watu wangapi wanyoofu wamepotoshwa kutoka katika njia ya uadilifu kwa kupenda pesa! Tunakumbuka kwamba mojawapo ya mashtaka mazito ambayo Yesu alileta dhidi ya Mafarisayo ni kwamba walikuwa wapenda pesa. Lisingeonekana kuwa jambo la ajabu hata kidogo ikiwa ingethibitika kuwa kweli kwamba shida ya Wakristo wengi leo hii pia inaegemea upande huu wa kupenda pesa. Bado ni kweli kwamba "kupenda fedha ni chanzo cha uovu wote." (1 Timotheo 6:10). Mtume anatangaza kwamba kupitia kwa udanganyifu huu wengi wanajiumiza wenyewe kwa huzuni—lakini si mara nyingi kwa uzito kama ule uliomkumba Yuda.

Yuda alipenda pesa kiasi cha kuwa tayari kumsaliti Bwana wake kwa vipande thelathini vya fedha ambavyo, kwa msingi wa kazi, vilifikia thamani ya kati ya dola mia mbili na mia tatu. Wengine wamependa pesa kiasi kwamba wamesaliti dhamiri zao ili kupata mali. Wengine wameuza Ukweli kwa pesa wakiamini kwamba wangefanikiwa zaidi katika biashara kwa kutetea makosa. Wengine wamesaliti Kanisa kwa pesa, na wamekuwa tayari kuhubiri kile ambacho hawakuamini kwa ujira wa pesa na kibali cha wanadamu. Wengine wameuza masilahi ya taifa lao kwa pesa, wakibadilisha uzalendo wao.

Kwa hakika kuna uhitaji mkubwa kwa kila mtu kuwa macho dhidi ya mvuto wenye hila wa kupenda pesa. Lakini tunapaswa kutofautisha waziwazi kati ya pesa na kupenda pesa; kwani kupenda fedha ndio uletao uharibifu na unaotega na kunasa nafsi. Pesa inawakilisha taabu, kazi, mkusanyiko; na kwa hivyo inapaswa kuthaminiwa kwa uzuri unaoweza kufanya. Lakini kupenda pesa, kuzitumikia, kuzifanya kuwa sanamu na kuziruhusu kuitenganisha mioyo yetu na Mungu, hatupaswi kufanya hivyo. Tusisahau kwamba upendo huu wa pesa ulikuwa sababu kuu ya kushindwa kabisa kwa Yuda.

UTIMILIFU WA UNABII

Si mara ya kwanza, lakini baadaye yaonekana wanafunzi walitambua kwamba Yuda, aliyekuwa na mfuko wa mweka hazina, alikuwa mwizi. (Yoh. 12:6) Bila shaka, Yuda angeweza kuwa na kisingizio chenye kusadikika hata alipotenga pesa zilizochangwa ili kuungwa mkono na kikundi kidogo cha wanafunzi; kwa maana dhambi daima ni udanganyifu. Bila shaka angesema, "Niliweka pesa hizo, nikifikiri kwamba wakati ungefika ambapo Mwalimu na sisi sote tungekuwa na hitaji kubwa la pesa, na wakati uwezo wangu wa kuona mbele ungethaminiwa." Kutafakari juu ya somo hilo kuliongeza hamu yake ya kupata pesa, na kupelekea akili yake ya biashara yenye bidii kuandaa njama ya kumsaliti Yesu.

Rekodi yaonyesha kwamba Yuda alipotambua kuwa Yesu alikuwa amehukumiwa, alijuta kwa ajili ya tendo lake na akazirudisha fedha hizo kwa wakuu wa makuhani, akitaka kubatilisha tendo lake. Walimcheka, wakitangaza kwamba haikuwa shida yao, bali ni yake mwenyewe, ikiwa alikuwa amesaliti damu isiyo na hatia. Kwa sababu pesa zilizorudishwa zilikuwa "fedha za damu," hawakuweza kuziweka tena kwenye Hazina ya Hekalu. Badala yake, walinunua kwa hizo fedha kipande cha ardhi cha bei nafuu, shamba la mfinyanzi, liwe mahali pa kuzikia wageni. Hivyo walitimiza andiko la unabii ambalo pengine walikuwa wamelisahau: “Ndipo likatimia neno lililonenwa na Nabii Yeremia, akisema, Wakatwaa vile vipande thelathini vya fedha, thamani yake yule aliyekadiriwa, ambaye wana wa Israeli walithamini, nao wakavitoa kwa shamba la mfinyanzi, kama Bwana alivyoagiza.”— Mathayo 27:9, 10).

Simulizi hilo ladokeza kwamba Yuda alishangaa Yesu alipohukumiwa. Yaonekana alifikiri kwamba Yesu, akiletwa kwenye jaribu kali, angethibitisha madai kuwa ndiye Masihi na angewashinda adui zake. Hivyo huenda Yuda alifikiri kwamba angeharakisha kusimamishwa

kwa Ufalme, ambao alitarajia kushiriki. Angeomba msamaha mwishowe na hata angeweza kusema, "Vema, tuko mbele kwa vipande thelathini vya fedha; na mwaweza kunishukuru kwa kusababisha mambo kufikia kilele mapema kuliko yalivyotarajiwa." Hivyo angeng'aa kama shujaa, na vilevile angeonyesha hekima yake ya kifedha na kufaa kwake kwa wadhifa wa Mweka Hazina Mkuu wa Ufalme. Lakini pamoja na hayo yote, inaonekana alimkasirikia Yesu kidogo kwa sababu Bwana-mkubwa alikuwa amekubali hatua aliyochukua Mariamu kuhusu ile marhamu ya nardo. Ilikuwa kwa msukumo wa chuki hiyo ndipo akawatafuta kwanza makuhani na Waandishi ili kujadiliana nao kuhusu usaliti.

KUSAHAULIWA-HAKUNA TUMAINI LA UFUFUO

Kwa hili hatupendekezi udhuru kwa Yuda. Hakuwezi kuwa na kisingizio kinachotolewa ipasavyo kwa ajili ya usaliti kwa Mungu na Njia Yake. Tunaelekeza tu ukweli kwamba kila mkosaji lazima kwanza akubali katika akili yake mwenyewe mwendo wake mbaya. Kwa maneno mengine, akili, dhamiri, lazima ipotoshwe kabla ya kila hatua ya dhambi. Kwa hiyo maneno ya Yesu yana haki kamili: “Ole wake mtu yule ambaye Mwana wa Adamu anasalitiwa naye!" Mathayo 26:24.

Usaliti kama huo, nia ya namna hiyo ya kumkabidhi Rafiki yake, Mwalimu wake, na Yule ambaye alikuwa amekubali kuwa Mwana wa Mungu na ambaye kupitia kwake alitarajia Ufalme wa Kimasihi, ulikuwa upotovu (usaliti) wa aina mbaya zaidi. Pamoja na Mitume wengine wote, Yuda alikuwa ameitwa kufuata nyayo za Yesu na kuwa mshiriki pamoja Naye katika mateso na majaribu yanayohusiana na uaminifu kwa ile Kweli, ambayo watu hawakuielewa vizuri, na ikiwa mwaminifu kupokea pamoja na Bwana wake kushiriki katika Ufalme wa Mbinguni, ambao ni kubariki ulimwengu. Yuda, pamoja na wengine, alikuwa amehubiri Ufalme, alikuwa ametoa pepo, na alikuwa amewaponya wagonjwa, kwa nguvu za Mungu zinazotenda kazi kupitia jina la Yesu. Alikuwa daima na Mwokozi, na alijua juu ya usafi wa maisha Yake, alijua juu ya uaminifu Wake kwa Mungu. Kwa hiyo mambo haya yote yalikuwa ni wajibu wake na hatia yake.

Uhakika wa kujiua ulimaanisha utimizo wa maneno ya Yesu—kwamba Yuda alitamani kama asingezaliwa kamwe. Kila mtu anayejiua anatangaza ukweli huo. Hata hivyo kunaweza kuwa na matumaini kwa watu wengine kujiua, kwa sababu ya kutojua kwao, na kwa sababu Kristo alikufa kwa ajili ya wote; na wao, pamoja na wengine, lazima wapate baraka na fursa ya uzima wa milele kama tokeo.

Lakini kwa upande wa Yuda, haya yote yalipunguzwa na ukweli kwamba alikuwa tayari amefurahia mapendeleo kama hayo, fursa na ujuzi, na alikuwa ametenda dhambi dhidi ya nuru na ujuzi. Tangazo la kwamba alikwenda mahali pake, mahali pake panapofaa, halimaanishi kwamba Yuda au mtu mwingine yeyote atateswa milele kama adhabu kwa ajili ya dhambi. Badala yake, nafasi yake mwenyewe ilikuwa kusahauliwa, kusahauliwa kabisa bila tumaini, bila tarajio la ufufuo. Alikufa kama mnyama mkatili wa asili, wala haikuweza kuonyeshwa popote

sababu ya mtu kama huyo, ambaye alikuwa amefurahia mapendeleo yote, apate fursa yoyote ya wakati ujao.

UWIANO WA REKODI MBILI

Kuhusu hatima ya Yuda, Andiko moja linatwambia kwamba alienda na kujinyonga (Mathayo 27:5). Andiko jingine latangaza kwamba uovu wake ulitimiza ununuzi wa shamba; na kwamba, alianguka kwa kasi, akapasuka, na matumbo yake yakatoka nje (Mdo. 1:18). Kupatanisha masimulizi hayo mawili ni rahisi sana. Zote mbili ni za kweli. Ili kujinyonga, labda alichagua tawi la mti lililokuwa juu ya mteremko, ambapo angeweza kutimiza kusudi lake kwa urahisi zaidi. Ikiwa kwa uzito wa mwili wake kamba ilikatika, tunaweza kuona kwa urahisi jinsi kuanguka kwake kwa kasi kulifanyika.

Walakini, suala la kifo chake lina umuhimu kidogo. Jambo la muhimu ni kuona jinsi nafsi yake ilikufa, kwa kuwa alipoteza uhusiano wake na Mungu na Kristo, na kwa hiyo matumaini yote ya maisha yajayo. Hata hivyo Mwalimu alikuwa mpole kwake hadi mwisho kabisa, akimpa kila nafasi ya kulegea na kurejea hatua kwa hatua, hadi kitendo cha mwisho kabisa.

Ukweli kwamba Mungu alikuwa amejua tangu mwanzo kwamba mmoja wa wale Kumi na Wawili angemsaliti Yesu, ukweli kwamba ununuzi wa shamba kwa fedha za damu ulikuwa umetabiriwa, haukubadilisha wajibu wa Yuda kwa kuanguka kwake mwenyewe. Si ujuzi wa Mungu wa kujua mapema uliomdhuru Yuda, bali mwendo wake mbaya mwenyewe; na hivyo ndivyo ilivyo kwa wote. Kujua kwa Mungu tangu mwanzo lolote litakalotokea hakutuathiri, kwa maana Yeye anajua tu kuhusu sisi tutakalofanya kwa hiari yetu wenyewe, kujitoa kwetu wenyewe kimakusudi, kutenda dhambi.

Ushuhuda kwamba Yesu alijua mapema ni nani angemsaliti hauthibitishi kwamba Yesu alijua hili wakati alipomchagua Yuda. Alijua kwamba Maandiko yalidokeza kwamba mmoja wa wanafunzi Wake atamsaliti; na tangu mwanzo wa kukengeuka kwa Yuda kuelekea dhambi, kuelekea ubadhirifu, Yesu alijua kwamba lazima yeye ndiye ambaye angefanya tendo hilo la usaliti; walakini kwa vyovyote vile mwenendo wa Yesu haukumwongoza Yuda kwenye makosa, bali alimwonya kimbele kinyume cha jambo hili.